

FOTO: FILMIARHIIV

Ansambel Vitamiin 1986. aastal. Aivar Mäe on vasakult esimene.

Hullumeelne Vitamiini-aeg

Ansambli Vitamiin aeg oli väga lahe, olin seal neli aastat. Sealt saingi oskuse, kuidas minna tuhande inimese ette ja tunda end seal vabalt. See kogemus hakkab mul paraku kaduma. Panin tähele, et kui tulin volikogu istungile, tundsin end veidi ebamugavalt, kuigi publikut oli ainult 21 inimest. Vitamiini aegadel oli meil 300 ja rohkem kontserti aastas, meeletu andmine. Kontserdireiside sisse kuulusid kõikvõimalikud seiklused, ilma mootorita lennukid ja põlevad lennukid... Hullumaja.

Kord potsatasime kuskil Minski lennuväljal maha lennukiga, mille kolmest mootorist kaks olid põlenud. Õeldi, et lennuk asendatakse ja saame Tallinna edasi sõita. Mitte keegi Tallinna lennu peale ei tulnud, sest ette anti seesama lennuk.

Kõige rohkem olen teinud viis kontserti päevas, see oli Norilskis, suletud vangide linnas. Esimese rea publik istus kohal kõik viis kontserti järjest, sest midagi muud seal teha ei olnud.

Kujutasin oma uut elu ette, et käin la Scalas etendusi vaatamas.

„Tulevad siia igasugused!“ – aeg-ajalt ikka kuulen vallas enda kohta seda juttu. Eks seal ole väike tõde ka. Aga ütlen selle peale: „Valige siis keegi teine!“

Kevadel oli kontserte vähe. Siis arutasin oma meeskonnaga, et mida teevad laevale majutatud ukrainlased Tallinna sadamas, kuidas nad oma aega veedavad laeval. Uuris Tallin-kist järele ja selgus, et 2000 laevaelaniku seas on 600 last. Kui esimese registreerimise kellade ansambelisse välja kuulutasime, tundis pool laevatait selle vastu huvi. Reaalselt kogunes huvilisi lõpuks muidugi vähem, aga kolmest rühmast, kes alustasid, jätkavad kaks kellade koolis seniajani.

Olen maakodu ehitanud nii, et saan seal elada aasta läbi. Plaanisin Tallinna järel koduseks hakata, teatris ja kontsertidel käia, raama-

tuid lugeda, maja ümber toimetada. Aga nüüd tulen pool üheksa kodunt välja ja jõuan pool seitse tagasi, ei jõua maal midagi teha enne kui nädalavahetusel. Kujutasin oma uut elu ette, et käin Itaalias La Scalas etendusi vaatamas, mitte ei mütta karude ja rebaste keskel, nagu nüüd on.

(Telefon heliseb juba mitmendat korda.)

Naljakas on see, et kõnesid Tallinna poolt on nii palju. Mul on käsil igasuguseid projekte. Praegu helistab Sirje Helme, sest mul on plaan avada kunstigalerii. Enne helistas ühe teatri direktor. Tahab rääkida kultuurielust Tallinnas, nõu küsida. Mul on hästi palju asju tules. Tuleb-teha-nimekirjas on praegu 300 punkti. Need on kõik seotud vallaga. ▶

Viimsi Artium esitleb

Aasia sõnату teatri festival „1000 kurge“

25.–29. oktoober Viimsi Artiumis

1000 CRANES KURGE

Viimsi Artium

25.10
Si Won, Choi
“Tunnel” & “Voog” (Lõuna-Korea)

26.10
*birdname “Kuldne tempel”

27.10
86B210 “Vibreeriv taevas” (Jaapan)

28.10
Taka Mizuki “Doldrums” (Jaapan)
Asami Yasumoto “Kata oma suu” (Jaapan)

29.10
Un Yamada “Solo” (Jaapan)

Lisainfo ja piletid:
www.viimsiartium.ee

Viimsi Artium
Randvere tee 20, Viimsi